

Man kan nemlig, og det har været Tilfældet, tage en Embedsmand paa Pensioneret, lade ham træde ud af sin Stilling og lade hans Pensioneret hvile — det er jo Tilfældet med de fleste af Udskrivningscheferne — samt give ham i Honorar saa Meget, at det løber op til, hvad der er fastsat, eller, forsaavidt hans Embedsindtægt var høiere, til det, han tidligere har haft i Lønning. Ved at følge den Fremgangsmaade kan man føre det til, at Staten ved at constituere, saalænge de Pensioner overhovedet bestaae, som findes i Pensionerloven af 5te Januar 1851, ikke tjener en Skilling. Tager man en Mand mellem 3 og 4,000 Rd., lader ham gaa af med Pension og giver ham Forfjellen mellem Pensionen og hans tidligere Gage som Honorar, saa har man vel et ringe Honorar at udrede, men, idet en anden Mand rykker op i den Afgaaedes Stilling, udgiver Staten i Virkeligheden Mere ved at faae Embedet bestridt paa denne Maade end ved at give 2,200 Rd. Altsaa finantseelt taget har det overordentlig ringe Betydning og kan i enkelte Tilfælde slet ingen Betydning have. Det er aldeles rigtig bemærket af det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen), at hvis man kunde bruge Forstærkningsbataillonernes Oberster, kan man ogsaa bruge dem her, idet man ogsaa efter denne Lov kan udnævne en enkelt af Brigadefredsens Oberster til ogsaa at være Udskrivningschef, men jeg antager rigtignok som givet, at han, i Reglen ikke vil bestaaes dygtig dertil; thi foruden den Præcision og Accuratesse, som ganske vist Militaire i Almindelighed ere blegvede med, hører der ogsaa administrativ Dygtighed til, og deraf ere de dog ikke Allesammen i Besiddelse i fornøden Grad. Dette er Grundene, hvorfor jeg ikke kan tiltræde Fleertallets Forslag under Nr. 1, og jeg gjentager, at Hovedgrunden for mig er den, at jeg ikke i nogen som helst Maade af, hvad der er fremkommet, har fundet noget Nyt, der kunde bevæge mig til at stemme anderledes i denne Sag den 33te Gang, end jeg nu i saa kort Tid har stemt 32 Gange.

Ordføreren: Maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at han gjør Udvalgets Fleertal megen Uret, naar han antager,

at det skulde bestaae af 4 forskjellige Mindretal, der havde forenet sig til et Fleertal om at stille Forslaget Nr. 1. Jeg har ikke i Udvalget hørt Nogen gjøre den Anskuelse gjældende, at Udskrivningsforretningerne overhovedet ikke udkræve fast Ansættelse. Endnu mindre har jeg hørt Nogen i Udvalget fremdrage den Synsmaade, som skylles det ærede Medlem for Bornholm (Fallefen). Nei, Sandheden er den, at der var i Virkeligheden et Fleertal, hvis Medlemmer vel forsaavidt afvege fra hinanden indbyrdes, som Nogle meente, at man skulde vælge den og den bestemte Ordning, Andre, at man skulde vælge en derfra noget forskjellig Ordning, men Alle mødtes vi deri, at vi ikke kunde finde, at der fra Regjeringens Side var fort noget virkeligt Bevis for Udskrivningschefernes Nødvendighed som særlige Embedsmænd. Derfor meente vi, at man burde blive staaende ved det Grundlag, der blev givet i Loven af 23de Marts 1851, og som siden den Tid har bestaaet. Deri mødtes vi altsaa, heri var der et virkeligt Fleertal. Jeg skal ikke paa nogen Maade her indlade mig paa at undersøge Spørgsmaalet om, hvilken af de to Maader at ordne Udskrivningsvæsenet paa, der ere antydede i Betænkningen, der er den rigtige, om man enten skal henlægge det under Amtmændene eller under Cheferne for Forstærkningsbataillonerne; men jeg skal kun fremhæve, at de Tvivl, der have reist sig i Udvalget, ere ikke eiendommelige for dette, men deles af en stor Fleerhed ogsaa udenfor Udvalget. Jeg skal kun henwise til, hvad der i Forsvarscommissionen er blevet anført derom. Der tror jeg, at Spørgsmaalet er blevet drøftet grundigt og alsidigt, og der kom man til en heelt anden Anskuelse end den, Regjeringen her har fremfat. Man kan dømme om Fleertallets saakaldte Driftighed, som man vil; men et Factum er det, at det er et virkelig compact Fleertal, ligesaa godt og berettiget som noget Udvalgsfleertal overhovedet her i Thinget. Man har forekastet os Forskjelligt her under Debatten. Man har saaledes henviist til Børnepligtsloven. Jeg vil nu et Dieblit, skjøndt jeg ikke anseer det for aldeles klart, gaae ud fra den Forudsætning, at det virkelige er Børnepligtslovens Mening, at Udskriv-